

aktiver, til hvilke der kan laanes Penge. Hvis f. Eks. den Anskuelse, som det ærede Medlem fra Kalundborg udtalte, maatte vinde Tilslutning, at det ikke vilde være rigtigt at afholde Udgiften til Anskaffelsen af rullende Materiel for Statsbanerne ved Laan, nuvel, saa vinder det ikke Tilslutning, og saa maa det Laanebeløb, som Finansministeren eventuelt har foreslaaet, og hvori han har taget Hensyn ogsaa til Anskaffelse af rullende Materiel, mulig reduceres, hvorimod der maaske er andre Ting, som Finansministeren ikke har tænkt paa at laane Penge til, men som Finansudvalget mener hellere maa afholdes ved Laan. Kort sagt, det hele bliver mere elastisk, men Finansministerens Dispositionsfrihed er paa ethvert Punkt bunden ved Samstemning med Rigsdagen, og jeg lægger navnlig Vægt paa, at man ved de her foreslaaede Regler kan faa en langt sundere gennemført Regulering af de Beløb, der emitteres i de enkelte Aar, end ved en Fremgangsmaade som den ældre, som det ærede Medlem fra Kalundborg anbefalede, idet man ved den vilde risikere, at der i enkelte Aar blev kastet forholdsvis meget betydelige Beløb paa Laanemarkedet, saa at det hele Forløb derved blev mere irregulært, og at navnlig den Følge, som det ærede Medlem frygter, vilde indtræde, at der vilde blive unddraget for stor en Del af den opsprede Kapital fra Anbringelse i Kreditforeningsobligationer.

Der er udtalt Tvivl om, hvorvidt jeg kan faa disse Midler anbragt i Indlandet, og der har det ærede Medlem fra Kalundborg særlig henpeget paa, at Sporene skræmme fra tidligere Tid, at det i 90erne i forrige Aarhundrede viste sig særdeles vanskeligt at faa disse indenlandske Obligationer anbragt. Det er ganske rigtigt, men jeg maa gøre opmærksom paa, at Forholdene have forandret sig ikke lidt siden den Tid. Der var den Gang meget betydeligere Forskel paa Renten herhjemme og paa Udlandets store Pengemarkeder, end nu er Tilfældet, og derved blev Forholdet naturligt dette, at Statsmagten kviede sig ved at modtage de Priser, som kunde opnåas herhjemme for indenlandske Obligationer, naar der kunde laanes saa overordentlig meget billigere i Udlandet, som Tilfældet var. Jeg skal erindre om det Hørringske 3 pCts Statslaan og de overordentlig billige Vilkaar, hvorpaa det blev stiftet. Dertil kommer, at disse Obligationer vare uamortisable og udstedte dels til $3\frac{1}{2}$, dels til 3 pCts Rente. I Forslaget her er

der netop taget Hensyn til de store Forandringer, der ere foregaaede i Renteforholdene. Det foreslaas, at Obligationerne skulle være amortisable og det endog i en saa kort Aarrække som 40 Aar. Denne Foranstaltning er foreslaaet for at lette disse Obligationers Afsætning, særlig til Forsikringselskaber. Endvidere er Renten fastsat fakultativt til $3\frac{1}{2}$, $3\frac{3}{4}$ eller 4 pCt. Det er klart, at hvis man tænker sig Obligationerne udstedte til $3\frac{3}{4}$ eller 4 pCt. og amortisable i Løbet af 40 Aar, ville de have en overordentlig større Chance for Afsætning i Indlandet, end Obligationerne af den tidligere Type fra 90erne vilde have. Dette er set fra Købernes Synspunkt. Ser man Sagen fra Statens Synspunkt, er det ikke mindre sikkert, at der langtfra vil være den Difference mellem den effektive Rente, Staten kommer til at betale ved Salg af indenlandske Statsobligationer; og den effektive Rente, den kommer til at betale ved Stiftelsen af udenlandsk Laan, som der var den Gang. Det hele vil ligge meget ligeligere nu end den Gang. Afsætningen vil være lettere, og Staten vil ikke som den Gang være afgjort brøstholden ved at tage Laan i Indlandet.

Jeg glæder mig over, at den Opfattelse, at det i og for sig vil være heldigt, at vi standse den overhaandtagende Strøm af danske Statsobligationer til Udlandet, har faaet Tilslutning fra alle Sider. Det ærede Medlem fra Kalundborg mente dog, at det var endda bedre, naar galt skulde være, at danske Statsobligationer gik til Udlandet, end at danske Kreditforeningsobligationer gik dertil. Ja, det bliver nærmest en Smagssag, men hvad i alt Fald er sikkert, er, at det er uheldigt, at danske Statsobligationer og danske Statsgældsbeviser i det hele i de senere Aar ere gaaede til Udlandet i saa brede Baner, som Tilfældet er. Væksten har været saa overordentlig stor, at det vil være meget ønskeligt, at der nu standses, ja, at vor Statsgæld til Udlandet nedbringes, hvilket vil ske ved de regelmæssige Amortisationer af de amortisable Laan, vi have og maatte faa. Jeg tror, det er her, man skal søge nu at holde igen, og netop af denne Tankegang er Forslaget udsprunget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.